

sådan udstykning på den anden side er en almindelig betingelse for en ejendoms selvstændige vurdering, fandt man det derfor i 1960 som følge af skærpelsen af § 64 nødvendigt samtidig ved en ny bestemmelse i lovens § 8, stk. 3, at give adgang til, at der kunne foretages foreløbig vurdering af udstykkede arealer — alene til brug for beregning af afgiftspligtig grundstigning til vejledning ved salg. Bestemmelsen i § 8, stk. 3, foreslås ophævet. Som nævnt vil fremtidig grundværdien, der ansættes for en parcel, være uden betydning for grundstigningsskylden, der alene afhænger af størrelsen af moderejendommens fikserede afgiftspligtige grundstigning og dennes fordeling i overensstemmelse med værdibælsansættelsen. Alene i skønnet over udfaldet af denne ansættelse kan der fremover for parterne foreligge en vis usikkerhed, der imidlertid næppe er af en sådan betydning, at det kan berettiggøre opretholdelsen af et kompliceret system for foreløbig vurdering af udstykkede parceller eller berettiggøre til en eventuel erstatning deraf med et — formentlig heller ikke ukompliceret — system om adgang til at få foretaget alene en foreløbig værdibælsansættelse (uden vurdering) for sådanne parceller.

Foruden den nævnte lovs § 8, stk. 3, er der enkelte andre af de bestemmelser, der foreslås ophævet, der angår særlige ansættelser, vurderingsmyndighederne skal foretage. Således § 5, stk. 1, 3. punktum, om særskilt ansættelse for tillagte arealer, § 5, stk. 1, 2. punktum, jfr. § 60 om ansættelse af værditab og § 65 om forlods-vurdering, som kan begæres, hvor en ejendom er under vurdering ved en alm. vurdering eller årsomvurdering. Det er imidlertid ligeledes i disse tilfælde ansættelser, der foretages specielt af hensyn til beregning af afgiftspligtig grundstigning, hvorfor bestemmelserne kan ophøre. På samme måde som nævnt med hensyn til § 8, stk. 3, må det i øvrigt med hensyn til § 65 anses for upåkrævet at lade denne erstatte af en bestemmelse om adgang til begæring af forlods værdibælsansættelse, hvor en ejendom efter udstykning er under vurdering ved alm. vurdering eller årsomvurdering. (Bortfaldet af § 65 nødvendiggør en ændring af affattelsen af lovens § 40, stk. 3, sidste pkt., der indeholder henvisning til § 65,

stk. 3. Ændringen, jfr. ændringsforslagets § 1, pkt. 6, er rent redaktionel).

Bestemmelsen i gældende lovs § 72, hvorefter en ejer i visse tilfælde kan begære, at vurderingsrådet skal ansætte et særligt nedgangsbeløb, der eventuelt kan danne basis for en afkortning af grundskylden, er en bestemmelse, der har været helt uden praktisk betydning. Den er tænkt som korrelat til inddragningen af værdistigning og må med fiksering af grundstigningsskylden derfor bortfalde.

3. I henhold til den gældende lovs § 71, — der gentager tilsvarende bestemmelse i den første grundstigningsskyldslov af 1933 — finder der stadig ved en række ejendomme opkrævning sted af jernbaneskyld, der opkræves med de samme beløb, der blev fastsat ved den sidste jernbaneskyldsvurdering, der fandt sted før 1933. Afgiften bortfalder, når vedkommende jernbaneanlæg nedlægges. Efter bestemmelserne i jernbaneskyldloven af 1910 skal den endvidere bortfalde efter en periode af 50 år efter den første vurdering til jernbaneskyld, og endelig har en ejer, der i mindst 30 år har betalt jernbaneskyld af ejendommen, ret til at frigøre ejendommen for behæftelsen ved at betale den efter en årlig rente af 4 pct. kapitaliserede afgift for den tilbagestående tid. Afgiften, der indbetales i statskassen, tilfalder vedkommende (staten eller private jernbaneselskaber) der har bekostet det pågældende baneanlæg. Provenuet af jernbaneskylden androg i finansåret 1962-63 kun ca. 60.000 kr., hvoraf ca. 52.000 kr. tilfaldt private jernbaneselskaber. Det drejede sig på dette tidspunkt endnu om 18 selskaber. På grund af udløb af 50-årsperioden vil jernbaneskylden successive bortfalde i de kommende år. Den sidste jernbaneskyld vil bortfalde ca. 1980.

Under hensyn til det meget lille provenu, jernbaneskylden indbringer, og til det på den anden side ikke ubetydelige administrative besvær med dens opkrævning og fordeling, foreslås det, at § 71 udgår, således at opkrævningen af yderligere jernbaneskyld ophører. Ophøret skal efter forslaget ske fra 1. januar 1966, respektive 1. januar 1965, jfr. forslaget § 2. Ophøret af opkrævningen fra 1. januar i de pågældende år, ikke først fra 1. april, hænges sammen med, at afgiftsåret for jern-